

רע"פ 4441/20 - הרצל בן דוד נגד מדינת ישראל - הועדה המקומית לתכנון ולבניה יהוד

בית המשפט העליון

רע"פ 4441/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: הרצל בן דוד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל - הועדה המקומית לתכנון ולבניה יהוד

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עתפ"ב 38534-06-20 מיום 29.6.2020 שניתנה על ידי השופט העמית א' יעקב

בשם המבקש: עו"ד שי מ. רוסינסקי

החלטה

- לפניי בקשה למתן רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט העמית א' יעקב) בעתפ"ב 38534-06-20 מיום 29.6.2020, בגדרה נדחתה בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום (השופט נ' שטרנליכט) בתו"ב 18138-06-18 מיום 28.2.2018.
- ביום 28.2.2018 הורשע המבקש, על פי הודייתו, בעבירות של ביצוע עבודות ללא היתר, ביצוע עבודות בסטיה מתכנית ושימוש במקרקעין בסטיה מתכנית, לפי סעיפים 204(א), 204(ב), 208 ו-145(א) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, כנוסחו עובר לתיקון 116 של חוק זה.
- בגזר דינו מאותו יום, הטיל בית משפט השלום על המבקש קנס בסך 55,000 ש"ח והתחייבות בסך 80,000 ש"ח שלא לבצע עבירות לפי חוק התכנון והבניה.

עמוד 1

כמו כן, הורה בית המשפט על מתן צו להריסת הבנייה שנבנתה ללא היתר, אשר "יבוצע עד ליום 27.2.2019 אלא אם כן יהיה בידי הנאשם [המבקש -י' א'] היתר בניה כדין עד אז".

4. בחלוף כשנתיים, ביום 5.3.2020, הגיש המבקש לבית משפט השלום "בקשה לתיקון טעות סופר בפסק הדין ובקשה להארכת מועד" בגדרה ביקש לבטל את צו ההריסה; וכן "בקשה דחופה במעמד צד אחד וללא שיהוי ... לעיכוב צו הריסה שכן המשיבה הודיעה ... כי תתבצע ההריסה בתחילת השבוע".

בהחלטתו מיום 8.5.2020 דחה בית משפט השלום את הבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה ולביטולו, לאחר שערך דיון בעניין בנוכחות המבקש, תוך שהדגיש כי:

"מדברי הנאשם [המבקש -י' א'] עצמו עולה כי לאורך יותר משנה וחצי מאז ניתן גזר הדין לא עשה דבר של ממש לשם הכשרת הבנייה, כאשר את בקשתו להיתר בנייה הגיש לפני חודשים ספורים".

5. עוד באותו יום הגיש המבקש ערעור על החלטה זו לבית המשפט המחוזי, ועימה בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה.

בהחלטתו מיום 11.3.2020, קבע בית המשפט המחוזי כי אין להורות על עיכוב ביצוע צו ההריסה; כי בקשת המבקש ל"תיקון טעות סופר" במסגרתה טען כי לא היה מקום להורות על צו הריסה הוגשה באיחור ניכר ללא כל הצדקה; ובבחינת למעלה מן הצורך הדגיש כי "מדובר בבקשה לתיקון מהותי בגזר דין חלוט שאינה נופלת תחת הגדרת 'טעות סופר'".

עוד צוין כי באת כוח המשיבה הצהירה בדיון שתקיים בבית המשפט המחוזי כי תינתן למבקש הודעה באשר לביצוע צו ההריסה 21 יום לפני המועד.

6. משנדחתה בקשת המבקש לעיכוב ביצוע צו ההריסה, הגיש המבקש ביום 18.5.2020 בקשה למחיקת הערעור - וערעורו נמחק ללא צו להוצאות.

7. בחלוף כחודש, הגיש המבקש ביום 16.6.2020 לבית המשפט המחוזי "ערעור ובקשה להארכת מועד להגשת ערעור" המופנה כלפי פסק דינו של בית משפט השלום מיום 28.2.2018.

לאחר יומיים נוספים, ובטרם ניתנה החלטה בבקשה, הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה, אשר ביצעו נקבע ליום 30.6.2020.

8. בהחלטתו מיום 22.6.2020, דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה.

9. בקשה לעיון חוזר בהחלטה זו התקבלה ביום 25.6.2020, וניתן צו ארעי לעיכוב ביצוע צו ההריסה.

אולם, בטרם ניתנה החלטה חדשה בבקשה לעיכוב ביצוע, דחה בית המשפט המחוזי את בקשת המבקש להארכת מועד להגשת הערעור - והצו הארעי בוטל.

בהחלטתו, קבע בית המשפט המחוזי, בין היתר, כי המבקש נכח בבית המשפט בעת מתן פסק הדין; היה מיוצג על ידי עורך דין אשר נכח אף הוא באולם בית המשפט; וכי אין בבקשה "ולו נימוק מבורר אחד מדוע לא הוגש הערעור

במועד".

10. על החלטה זו הוגשה הבקשה שלפניי, ובצידה בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה עד להכרעה בעניין.

בבקשתו, טוען המבקש כי "הורשע שלא כדין", וכי הוא כופר בעובדות כתב האישום בהן הורשע על פי הודאתו. זאת, תוך שטוען כי "הוטעה" על ידי המשיבה – ועל כן נעשה לו עיוות דין.

נוסף על כך, טוען המבקש כי החלטת בית המשפט המחוזי אינה מנומקת כנדרש, ובפרט, אינה מתייחסת למצבו הבריאותי הקשה המצדיק לשיטתו את עיכוב ביצוע צו ההריסה.

לגופו של עניין, טוען המבקש כי לא הגיש את ערעורו במועד בשל מצבו הבריאותי אשר הקשה עליו לתפקד; מאחר ש"ניסה להכשיר את הבניה"; וכן מאחר שנודע לו על הפגמים בהליך אך לאחרונה.

11. לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

כידוע, רשות ערעור בגלגול שלישי לא תינתן אלא במקרים חריגים שבהם מתעוררת סוגיה משפטית בעלת חשיבות ציבורית, או כאשר קיים חשש כי נגרם למבקש עיוות דין מהותי או אי-צדק קיצוני.

המקרה דנן אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו.

12. טענות המבקש עוסקות כל כולן בעניינו הפרטני – ואין בהן כדי לעורר כל סוגיה עקרונית המצדיקה מתן רשות ערעור.

13. אף לגופו של עניין, המבקש לא הצביע על טעם של ממש לכך שלא הגיש את בקשתו במועד; ואף דומה כי טענתו לפיה יש לאפשר לו לחזור בו מהודייתו בחלוף שנתיים ממועד מתן פסק הדין, לא הועלתה אלא כדי לדחות את ביצוע צו ההריסה בפרק זמן נוסף.

ממילא, איני סבור כי נגרם למבקש עיוות דין המצדיק מתן רשות ערעור בגלגול שלישי.

14. למעלה מן הצורך, יוער כי לטענות המבקש בהתייחס למצבו הבריאותי לא הוצגו תימוכין כלשהם – ועל כן אין בהן כדי לסייע לו.

15. הבקשה נדחית אפוא.

ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה.

ניתנה היום, ז' בתמוז התש"ף (29.6.2020).

ש ו פ ט